

İBADET: ALLAH İLE KUL ARASINDAKİ KUTLU BAĞ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا
يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...

Kıymetli Müslümanlar!

İnsanın yaratılış gayesi Yüce Rabbine kulluk ve ibadettir. Cenâb-ı Hakk'ın rızasını, dünya ve ahiret mutluluğunu kazandıracak salih amelleri işlemektir. Yaratıcısı ile arasındaki bağı, iman ve ibadetle canlı tutmaktır. Zira bizi yoktan var eden Yüce Allah'ın varlığına ve birliğine inanmamız, O'na kâmil manada kul olmamız Rabbimizin bizim üzerimizdeki en büyük hakkıdır. Nitekim bir gün Allah Resûlü (s.a.s), Muaz b. Cebel (r.a.) ile yolculuk yaparken ona, "Ya Muâz! Sen, Allah'ın, kulları üzerindeki hakkının ne olduğunu biliyor musun?" diye sormuştu. Muâz b. Cebel: "Allah ve Resûlü daha iyi bilir" şeklinde cevap verince Resûl-i Ekrem Efendimiz

şöyle buyurmuştu: "Allah'ın, kulları üzerindeki hakkı, kulların O'na ibadet etmeleri ve hiçbir şeyi O'na ortak koşmamalarıdır. Kulların Allah üzerindeki hakkı ise kendisine ortak koşmayan kimselere azap etmemesidir..."¹

Aziz Müminler!

Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur: "Erkek veya kadın, mümin olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükâfatlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz."²

O halde geliniz, Rabbimize karşı kulluk vazifemizin idrakinde olalım. O'na canı gönülden bağlanalım, vefakâr bir kul olalım. İbadetlerimizi aksatmayalım, en güzel şekilde yerine getirelim. İbadet ederken mâsivâdan, her türlü dünyevi meşguliyetten ve riyadan arınalım. Böylelikle Rabbimizin ihsan ve ikram ettiği sonsuz nimetlere şükürümüzü eda edelim. İbadetleri terk ve ihmalin dünyada manevi boşluk, bereketsizlik ve huzursuzluk sebebi, Rabbimiz katında ise vebali ağır bir yük olduğunu asla unutmayalım.

¹ Buhârî, Cihâd, 46.

² Nahl, 16/97.